

Güneşide Bilirim Ben

– M.Kılıçel · 15 Nisan 2015

Kuzey/in koynunda üşüyorum,
Ellerimde buz tanecikleri,Yüzümü duruluyorum,Bir mum alevi gibi titriyor çaresiz,Hayata ümid ettiğim
her ne varsa,Gönlümün derinliğinde donuyor,Güneş ısıtır deme sakın,Güneş'ide iyi bilirim,Güneş'i
mutluluk sanma,Kardelenleri güneş öldürür,Aga,Tutuklu/luk yapan bir silah kadar
çaresizim,Kendimden,Bir şişe şarap döktüm beyaz bulutların üzerine,Tüm göğü günaha
boyadım,İlkelerimi bir ikraha serdim,Hicabet ettim zevkle umutsuzluğa,Güneşle umutlar doğar deme
sakın,Güneş'ide iyi bilirim,Güneş'i mutluluk sanma,Kaldelenleri güneş öldürür,Aga Şimdi yargılıyorum
içimde biriken,Geçmişe dail,her ne varsa,Tartıyorum koca bir ömrün,Günahını ve sevabını,Bir vicdan
muhasabesi yapıyorum kendimce,Azi aydınlık,çoğu karanlık,Hayat ölümle,yaşam arasında,bir mesafelik
yolken,Bana her doğan güneş umuda doğar deme sakın,Güneş'ide iyi bilirim,Güneşi mutluluk
sanma,Kardelenleri güneş oldur,Aga,Her yerde mutluluk yok,Birilerin'nin arsızca güldüğü yerde,Göbeği
çatlama kadar ağlayanlar var,Çoğu kış sabahı baktığım gazetelerin,Üçüncü sayfasında,Sokakta donarak
ölen garibanlar var,Evsiz,barksız yuvasız insanlar var,Güneş herkes için umutla doğar deme
sakın,Güneş'ide iyi bilirim,Güneş'i mutluluk sanma,Kardelenleri güneş öldürür,Aga Mehmet kılıçel